

Netočni podaci u imovinskom kartonu Dragana Vrankića

Čelnici općine Čapljina, iz stranke Hrvatske demokratske zajednice (HDZ), odlučili su da daju za svoga stranačkog kolegu Dragana Vrankića, aktualnog ministra financija i trezora Bosne i Hercegovine (BiH), 65.000 KM za kupovinu stana. Sredstava su izdvojena iz Fonda za obnovu Čapljine, a stan je u susjednom, 37 kilometara udaljenom Mostaru.

Novac je uplaćen na račun Građevinskog poduzeća Tempo-Vranica.

Ove detalje ministar Vrankić nije prijavio u imovinskom kartonu. Istina, u tom kartonu nema rubrike za navođenje porijekla imovine. No, on nije bio iskren ni po pitanju druge imovine. Vrankić nije naveo ni svu imovinu na imovinskom kartonu koji je dostavio Centralnoj izbornoj komisiji (CIK) u augustu 2006. godine kada je pretendirao da u ime HDZ-a prođe u Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH, kao ni u izjavi koju je četiri mjeseca kasnije podnio kao kandidat za državnog ministra, a čiju istinitost provjerava Državna agencija za istrage i zaštitu (SIPA).

U ovoj drugoj izjavi navodi da su podaci istiniti, potpuni i točni, te da to izjavljuje 'pod punom materijalnom i moralnom odgovornošću.'

Dragan Vrankić, ministar financija i trezora BiH odbio je dati dokaze o vraćenom kreditu: 'Ja sam vam dao što sam mislio da vam trebam dati.' (Foto: CIN)

Prema podacima do kojih je došao Centar za istraživačko novinarstvo (CIN) iz Sarajeva Vrankić nije prikazao stvarnu veličinu i vrijednost stana u Mostaru, nije naveo da posjeduje garažu u tom gradu, kao ni privatno imanje u Trebižatu pokraj Čapljine. Naveo je da posjeduje vikendicu u izgradnji, ali ne

da je gradi ilegalno na Blidinju u blizini Jablanice.

Nepopunjavanje rubrike ili odjeljka može se smatrati davanjem lažne izjave, što je kazneno djelo prema Kaznenom zakonu BiH. Vrankić je prošao kandidaturu za državnog ministra financija i trezora, funkciju koju obavlja i danas i gdje prima plaću od oko 5.500 KM mjesečno.

Prema podacima Centara Civilnih Inicijativa (CCI) Vrankićeva mjesečna neto plaća u junu 2009. godine je iznosila 4.850,46 KM. Uz to je primio 400 KM naknade za odvojen život i 187,20 KM naknade za topli obrok. Pored toga, ministrima je plaćen mobilni telefon, dnevnice za putovanja, troškovi za reprezentacije, troškovi prijevoza službenim automobilima.

U imovinskim kartonima Vrankić je prijavio stan vrijedan 80.000 KM, površine 80 metara kvadratnih. Međutim, iz ugovora se vidi da se radi o dvosobnom stanu u Mostaru, u ulici Akademika Ivana Zovke, veličine 91,02 metara kvadratnih plaćenom 128.122,40 KM. Vrankić je potvrdio CIN-u da se radi o istom stanu ali nije pojasnio zašto je umanjio vrijednost i veličinu stana.

Ugovor o avansiranju kupovine stana Vrankić je potpisao sa Građevinskim poduzećem Vranica iz Mostar 24. jula 1998. godine. Već narednog mjeseca, 26. augusta 1998. godine izvršena je primopredaja stana. U to vrijeme Vrankić je bio na mjestu zamjenika ministra financija Hercegovačko-neretvanskog kantona sa sjedištem u Mostaru.

Barem 65.000 KM od ukupne sume za stan nije platio Vrankić. Umjesto njega spomenuti iznos su platili porezni obveznici, odnosno Općina Čapljina, u kojoj je Vrankić rođen i gdje je jedno vrijeme radio kao općinski službenik. Novac je plaćen preko Fonda za obnovu Čapljine, 23. jula 1998. godine, odnosno dan prije nego je ugovor između Vrankića i Vranice potpisan.

Na čelu općine u to vrijeme bile su Vrankićeve stranačke kolege. Tadašnji čapljinski načelnik, Krunoslav Kordić kaže da

je novac plaćen da se riješi stambeno pitanje čapljinskog kadra, iako je Vrankić u to vrijeme radio u Mostaru, a ne Čapljini.

'Mh ... ovaj ... nije nigdje rečeno da ... ovaj ... mora biti stan ovdje ili ondje ... zato što je u tom momentu stanovao tamo', kaže Kordić za CIN. Dodaje da je Vrankić 'čuvao poziciju' u općini.

'Normalno da je čuvao mjesto ... da se vrati sutra ... ne prođe na izborima, nema nigdje čovjeka. Normalno da je želio zadržati status i normalno da je i dalje bio kadar općine Čapljina', kaže Kordić.

U pismenom dopisu CIN-u, Vrankić navodi da mu je kao čapljinskom dužnosniku pripala 'obaveza da obnaša dužnost u kantonalnoj vladi.' Kaže da je u tom periodu prolaz kroz središnji dio Mostara bio često zatvoren i da mu je dolazak na posao bio otežan. 'Zbog toga i odluka Fonda za obnovu Čapljine da mi pomogne prilikom mog odlaska na dužnost', kaže Vrankić.

U službenim glasnicima općine iz tog perioda nema podataka o formiranju Fonda, kriterijima za dodjelu novca, kao ni o tome ko je još, osim Vrankića, dobio novac za rješavanje stambenog pitanja. CIN-ovi sugovornici se detalja ne sjećaju ili ne žele o tome razgovarati, dok sadašnji čapljinski načelnik, Smiljan Vidić, inače Vrankićev stranački kolega, izbjegava dostaviti te podatke.

Prema podacima Financijske policije Federacije BiH (FBiH) Vrankić je lično uplatio 9.125 KM, dok je ostatak sume uplatila Dubrovačka banka Mostar iz sredstava kredita koji mu je odobren.

Za Financijsku policiju FBiH koja je vodila istragu o Vrankićevom stanu, taj kredit je sporan. Prema podacima sa uplatnice od 11. februara 1998. godine Dubrovačka banka je Vranici uplatila iznos od 64.061,20 KM. Kao svrha doznake upisana je 'Uplata po ugovoru o avansiranju kupovine stana br.

24/98 od 10. februara 1998. godine iz kredita Dragana Vrankića.' Broj ugovora je isti, ali ne i datum potpisivanja. Naime, ugovor je potpisan 24. jula 1998. godine. Osim toga uplata je izvršena pet mjeseci prije nego je Ugovor o avansiranju kupovine stana i potpisan.

Kontradiktornost kod datuma Vrankić u izjavi CIN-u obrazlaže mogućom greškom u knjiženju kod Vranice.

Financijska policija FBiH zatražila je detalje o kreditu od Hypo Alpe Adria banke, koja je pravna sljedbenica Dubrovačke banke. Direktor banke Petar Jurčić je odbio dati podatke bez naloga federalnog ministra financija, dakle Vrankića, koji se u to vrijeme nalazio na toj funkciji. U odgovoru policiji od 23. oktobra 2003. godine Jurčić kaže da se 'kreditni dosjei fizičkih osoba čuvaju, u zavisnosti od vrste kredita, najdulje pet godina po konačnoj otplati kredita, koji rok je u konkretnom slučaju istekao sredinom ove godine.' Prema ovome, Vrankić je kredit vratio sredinom 1998. godine, odnosno iste godine kada ga je i uzeo.

Odgovor direktora je policiju naveo da posumnja da li je kredit ikada vraćen.

Suprotno odgovoru direktora banke, Vrankić za CIN kaže da je kredit vraćao 10 godina. 'Da, uzeo sam kredit kod Dubrovačke banke 1998. godine na rok od 10 godina i isti je otplaćen.'

Na traženje dokumentacije o tome, odgovorio je: 'Ja sam vam dao što sam mislio da vam trebam dati.'

U imovinskom kartonu iz 2006. godine Vrankić navodi kreditno zaduženje od 25.000 KM sa rokom otplate 2014. godine.

Sporni stan

Iste godine kada je kupio stan Vrankić je od Vranice kupio i garažu od 16,80 metara kvadratnih po cijeni od 8.316 KM. Garažu, koja se nalazi u istoj zgradi kao i stan, nije

prijavio u imovinskom kartonu.

Sve pronađene podatke, Financijska policija FBiH je predala Tužiteljstvu Hercegovačko-Neretvanskog kantona. Kantonalni tužitelj Nijaz Mehmedbašić odbio je CIN-u dati podatke o statusu istrage.

Mehmed Bošnjčić ispred zgrade u kojoj se nalazi sporni stan. (Foto: CIN)

Iako se ovaj stan u zemljišnim knjigama u Mostaru vodi na Vrankićevo ime, Mostarac Mehmed Bošnjčić kaže da sporni stan zapravo pripada njemu a ne ministru. Naime, Bošnjčić je taj stan dobio na korištenje u maju 1989. godine od svoje firme Aluminijski zavod.

Jure Musa savjetnik direktora Aluminijskog zavoda kaže da je Bošnjčićev stan jedan od 30 koje je firma kupila 1980-tih godina za svoje radnike. Uplatili su za to avanse za gradnju stanova. Izgradnju je prekinuo rat a nakon rata firma nije imala para da plati izgradnju svih započetih a nezavršenih stanova.

'Odustali smo od otprilike 20 stanova, a među njima je bio i taj stan namijenjen gospodinu Bošnjčiću. Tako se stan iznova našao na tržištu nekretninama', kaže Musa.

Nakon rata, stan je prodan Vrankiću. Zbog toga Bošnjčić od 2004. godine vodi sudski spor o vlasništvu nad imovinom.

Iako se spor vodi već godinama, Bošnjčić vjeruje u pravdu i nada se pozitivnom ishodu. 'Sve ide u moju korist ali nikako se dočepati stana', kaže Bošnjčić.

Supruga Dževada ga dopunjuje: 'Ja neću odustati taman kada bi zadnji dinar dala i kredite dizala i sve. Imam sve papire i zakon je na mojoj strani' .

Vrankić u pismenom odgovoru CIN-u kaže: 'Ukoliko postoje određeni sporovi između određenih građana, Aluminijski zavod i Vranice, to nije moj problem. U svakoj varijanti moje

imovinsko pravo mora biti zaštićeno.'

No, ipak je preko advokata zatražio da se u spor umiješa kao stranka u postupku jer je zainteresiran za njegov ishod.

Nelegalna vikendica

U imovinskom kartonu Vrankić navodi da posjeduje vikendicu u izgradnji vrijednu 50.000 KM. CIN doznaje da se vikendica od 42 metra kvadratna nalazi u zaštićenoj zoni parka prirode Blidinje kod Jablanice. Nije zavedena u zemljišnim knjigama u Konjicu jer je bespravno izgrađena.

'Trenutno se radi na tome i podneseni su zahtjevi za izdavanje građevinske dozvole ne samo za moj objekt nego i za cijeli prostor Blidinja', naveo je Vrankić u dopisu CIN-u.

U imovinskom kartonu iz augusta 2006. ministar navodi kako ima 30.000 KM ušteđevine. Šest mjeseci kasnije, u izjavi Komisiji za pripremu izbora Vijeća ministara BiH prijavio je ušteđevinu od 83.000 KM.

'Skoro je mađioničarka vještina potrebna da se uštedi 50.000 KM za godinu dana sa ovom plaćom. Zaista ... osim ako i supruga dobro radi, dobru plaću ima, nema djece', kaže Halid Genjac, predsjednik Komisije.

Vrankić je odgovorio CIN-u da je riječ o povratu privatne pozajmice. Pozajmicu ne spominje u imovinskom kartonu.

Prema podacima iz imovinskog kartona, supruga Dragana je tada imala godišnju plaću od 15.000 KM, te poslovni prostor u Čapljini vrijedan 50.000 KM. Djeca Ana, Zdravo i Marin nemaju prihode niti imovinu.

U imovinskom kartonu Vrankić navodi kako mu otac Tomo Vrankić ima obiteljsku kuću od 150.000 KM, te privatni posjed od 100.000 KM na koju ima pravo nasljeđivanja jer živi sa roditeljima u zajedničkom kućanstvu. No, Vrankić je ispustio dodati i svoje privatno imanje u Čapljini.

Prema zemljišnoknjižnim izvadcima, Vrankić je vlasnik okućnice, kuće i zgrade, dvorišta i pašnjaka ukupne površine 747 metara kvadratnih u Trebižatu pokraj Čapljine, koje je dobio na osnovu ugovora o poklonu od 15. februara 1983. godine. Tu također posjeduje livade i oranice ukupne površine 2.125 metra kvadratna.

Dragan Vrankić vozi automobil Volkswagen Tiguan. Riječ je o novom modelu automobila na tržištu, i njegova vrijednost se kreće od 53.000 do 70.000 KM sa kompletnom opremom.

BAZA – Imovina političara